

Det er ikke, fordi jeg af principielle Grunde finder, at der er noget galt i dette: Jeg kan tænke mig, at man en Gang kan komme dertil, at man kan vænne sig til, at saa skal det være. Men som Sagen nu ligger for, synes jeg, det vilde være urigtigt, om man hos os kom ind derpaa. Jeg ved meget godt, at man andetsteds har givet Kvinderne Valgret til kommunale Bestyrelser. Jeg tror dog ikke, at man har gjort det i Tyskland, et Land, som i sin kommunale Ordning er vidt fremskredet og vel anerkendt. Jeg tror ogsaa, at man nogle Steder har gjort det saaledes, at man har gjort Kvinderne valgbare til forskellige kommunale Hverv — hvilket er fuldt berettiget — og desuagtet ikke givet dem Valgret til de kommunale Bestyrelser. Jeg erkender altsaa, at der paa dette Omraade kan være adskilligt, som Tiden og maaske en nær Tid vil føre med sig, men jeg tror ikke, at Landstinget bør gaa med til det Forslag herom, som nu foreligger. Lad mig først nævne Tallene, som det drejer sig om, jeg tager dem fra Bilagene til Folketingets Betænkning fra i Fjor. Det meddeles her, at Antallet af de kvindelige Skatteydere i Kjøbenhavn, der svare Skat af 1,000 Kr. eller derover, er 4,696, og man antager, at det vil give en Vælgerforøgelse af omtrent 4,000 Kvinder. Jeg gør opmærksom paa, at Beregningen der var anstillet paa Basis af en Skatteindtægt af 1,000 Kr. som Census. Gaa vi til at lade en Skatteindtægt af 800 Kr. give Valgret, bliver Tallet selvfølgelig større, maaske 5,000. Naar man nu vilde indføre, at Kjøbenhavns Vælgertal til Borgerrepræsentationen skulde forøges ikke blot fra 36,000 til 45,000, men yderligere op til 50,000, nemlig med 5,000 Kvinder, saa tror jeg for det første, at jeg tør sige, at for Kommunalbestyrelsen som saadan vilde dette ikke have nogen Betydning. Der vilde ikke derved paa nogen som helst Maade indvirkes paa Kommunalbestyrelsens Beslutninger og Handlemaade, thi disse 5,000 kvindelige Vælgere vilde have tilstrækkelig Repræsentation for deres Meninger i de 45,000 mandlige Vælgere, som skulde møde ved Valgurnen. For Kommunen tror jeg altsaa som sagt, at det hverken vilde gøre fra eller til, om man har 45,000 Vælgere eller 50,000. Naar man dernæst spørger, om det vil have nogen Betydning for Kvinderne, saa kan det jo være en Skønssag. Nogle af os ere maaske komne saa vidt, at vi sige, at det vilde være fortrinligt, om disse 5,000 Kvinder fik Lov at møde og vælge; andre af os vilde sige, at vi kunne

ikke se, at Kvinderne ville vinde i Værdi ved, at denne Rettighed gives dem, saa jeg tror ikke, at man med Bestemthed vil kunne sige, om det ene eller det andet vil være det rette i denne Sag. Dette er jo imidlertid mere almindelige Betragtninger. Det, som gør, at jeg i Øjeblikket synes, at det vilde være urigtigt at gaa til dette Forslag, er to Hensyn. Der er for det første dette, at jeg tror, at hvis denne Bestemmelse skulde vedtages, maatte der gives den et noget fastere Indhold, end den har faaet i Lovforslaget, og det er ikke saa let en Sag. I Lovforslaget hedder det blot: „Under samme Vilkaar tilkommer Valgret endvidere de Kvinder, som, bortset fra deres Køn, fyldestgøre Betingelserne for Valgbarhed til Folketinget.“ Andet er der ikke sagt, og Valgretten skulde altsaa derefter tilkomme alle Kvinder, der have fyldt 25 Aar, og som svare Skat af 800 Kr. med visse Undtagelser. Herunder vil saaledes falde Døtre, som leve i deres Hjem, som ere 25 Aar gamle, og som, lige saa vel som Sønner, begynde at faa en Indtægt og sættes i Skat af 800 Kr. eller derover. De ville altsaa faa Valgret. Men heraf vil ogsaa efter de nuværende Ægteskabs-Formueregler følge, at den Hustru, som har en særlig Indtægt af 800 Kr., og som sættes i særlig Skat deraf ved Siden af sin Mand, faar Valgret til Borgerrepræsentationen. Endvidere vil heraf følge, at en Del Fabrikarbejdersker, Syersker osv. faa Valgret; jeg ved godt, at man vil sige, at de i Reglen ikke have denne Indtægt af 800 Kr., men dels have de hen derimod, og dels vil det vel gaa her, som man har set i andre Forhold, at man angiver sin Indtægt til 800 Kr., og deraf svarer 6 Kr. i Skat — det vil vel ikke være noget saa farligt Eksperiment. Alt dette gør, at man paa dette Omraade vil faa en Del med, som jeg dog ikke tror, man ønsker at faa med, hvis man lægger de økonomiske Synspunkter til Grund, som jeg mener, man bør drage frem, naar man tænker paa kommunale Forhold. Det ligger nær i denne Forbindelse at vise hen til, hvad man tidligere har paaberaabt sig som Argument for at tage Kvinder med, nemlig den paa Island gældende kommunale Lovgivning, idet man der i 1882 har indført Valgret for Kvinder i kommunale Forhold. Men denne Bestemmelse for Island lyder saaledes: Enker og andre ugifte Kvinder, som forestaa en Husstand, eller paa anden Maade indtage en selvstændig Stilling, have kommunal Valgret.“ Det er noget lignende, som man har i Valgmenigheds-